

Bizim de sevgilimiz vardı, hem çok güzeller hem de çok üretkenlerdi. Sevgide her yurttaşın da çok emeği vardı, zor şartlarda ve çok uğraşarak inşa etmişlerdi sevdamızı. Sonra emeğin ve sevginin değerini bilmeyen hatta sevgi kıskançları diyebileceğimiz birileri aramıza nifak tohumları ekerek sevgilerimizi sevgisizliğe dönüştürdüler. Sevgililerimizi birer birer yok etmeye başladılar ve dünya piyasasında pazarladılar.

Sevgilimin adı PETKİM di, Kazak bir kocaya verdik dediler bizi kandırdılar, meğer adam Ermeniymiş. İlla bir şey verecektik ya Kazaklıya al sana Şekerbank dedik

Diğer sevgilim SÜMERBANK'tı onu hep paramparça ederek İngiliz'den başlayıp önüne gelene peşkeş çektiler. Otoyol kenarı otostopçuları gibi oldu zavallı.

Çimento fabrikalarının bir kısmını İtalyan ve Fransız'a verdiler, bize çakıl ve kum elemek kaldı.

Telsim İngiliz'e, Türk Telekom Arap ve Amerikalı'ya alo dedi, deyiş o deyiş iyi haberler yerine her ay faturalarını alıyoruz.

Şekerlerimizi de eriterek fabrikalarımızı İsraililere yedirdiler. Berdel olarak tohum almış olabilirler..

Tekel hepten paylaşıldı, içkisi Amerikalıdan İngiliz'e gitti. Paylaşımdan İsraili bile nasıplendi de bize faydası olmadı. Ülkemizde yeni rakıyı yüksek oranda vergi ödeyerek İngiliz patentiyile içiyoruz da yarasın bile demiyorlar nankörler.

Türk Kablo taaa Finlandiya'ya döşenerek orada kaldı, sökemedik geri.

Araçlarımızı bile Almanlar muayene ediyor, hamallığını biz yapıp, egzoz gazını biz yutuyoruz

da parasını onlar yiyor.

Sigorta işine bile Fransız kalmışız, Başak Sigortayı Fransız yaptık. Onlara verdiğimiz Türkiye Ekonomi Bankasını sigortalasınlar diye. "Babalar gibi satarım" al bunları dünyalı der demez, Güneş sigorta da oldu Fransalı.

Avea, hiç haberimiz olmadı bir Lübnanlı ile mesajlaşarak gitti.

Çekler de bir şey istedi. Eczacıbaşı'nın voleybol takımını maça istiyorlar sandık sonra ilaç fabrikalarında karar kıldık verdik gitti. Denizbank bir alem önce Belçikalıya, sonra buranın denizi küçük diyerek Rus'a gitti. Yapı Kredi Bankası bir ayağına çizme giyerek İtalya'nın oldu. Yani bir ayak bizim bir ayak İtalya'nın, sağ mı bizim solu mu bilmiyoruz. Adabank; sizin adalar Yunanistan ile sorunlu ben sorunsuz adaları olan Kuveytliye gidiyorum dedi, gidiş o gidiş. Kuma olarak peşi sıra Türkiye Finans da gitti.

. Seydişehir alüminyum, hani anamıza söven adam vardı ya işte ona büyüklerinin rızası ile verildi. Yüz görümlüğü olarak da Oymapınar barajını aldı. Oymapınar da hak, hukuk ve adalet sırlıslık halk deyimiyle cıscıbuk oldu. Mahkeme bile söven adamdan geri alamadı.

İzmir limanımız vardı ya deniz aşırı Hong Kongluya ağlaya ağlaya zorla gitti.

İzocam Fransız'a, Demir döküm Almanca kaçırıldı, kilisede nikahları kıyılmış duydum. Milli Piyangonun da çeyizi hazırlanıyormuş sanırım onu da bir yabancıya vereceklermiş.

Bizde daha ne sevgililer vardı ; TÜPRAŞ, TEDAŞ, ETİBANK..... Kıyılarımızda inci gibi dizilmiş limanlar daha neler neler. Hepsini yazmak için köşe değil gazetenin kendisi bile yetmez.

Özellikle 3 Kasım 2002 tarihinden sonra sevgililerimiz bizi terk ederek kaçmaya başladılar. Buna zemin hazırlayanların alaylı ifadelerini de sahnelerde maket çekle basın huzuruna çıkarken görmüştük. **"Amma da sevgili edinmişler, hepsine hacanalık yapıp satacağız"**

SEVGİLİLER GÜNÜ

Çarşamba, 18 Şubat 2015 08:11 -

dediklerini de duymuştuk. Bizim sevgilimiz büyük mirasın paylaşımına giderek bize kalmayacak,
Se
vgilisi olanların günü kutlu, yarınları sağlıklı ve mutlu olsun

.